

Recenze

Skupina: BÁRA ZEMANOVÁ A BAND

Album: „Magistrála“

Škatule: crossover / pop core / grunge

Stopáž: 39:07

Rok vydání: 2009

Teritorium: Tachov

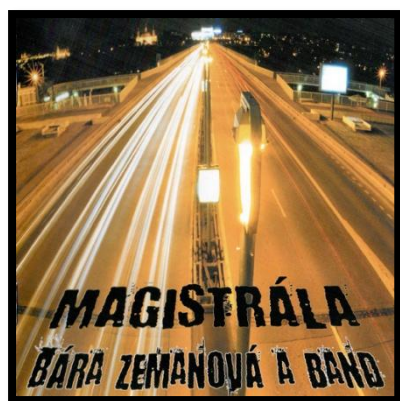
Sestava: Bára Zemanová (v), Daniel Franc (g), Ondra Černý (g), Honza Vaníček (bs), Richard Scheufler (dr)

Kontakt: <http://www.barazemanova.cz/>, media@arakain.eu

Náklad: 8.000 ks

Studio: Sono (Unhošť)

Médium: CD (obaly: front, back, inlay, disc)

Tracklist

Intro
Sílu mi nech
Taxme tady
Hodiny
Nevěrná
Podzimní dítě
Magistrála
Spřízněná zem
Bylo nebylo
Konec konců
Audio Message
My Ocean

Někdejší, asi hudebně nejtvrďší hvězdička z TV soutěže Česko hledá SuperStar 3, Bára Zemanová, přichází na trh (nechtíc upadnout v zapomnění jako mnozí soupeřníci) se svým, tentokrát zcela autorským, albem „Magistrála“ (poklona do Sono studia za zvuk). Dvouletá odmlka od debutu Barče výrazně prospěla a v jejím hudebním životě po krajíci slávy, přišlo zákonitě zlomové období požívání kůrek při snaze postavit se na vlastní nohy nebo skončit v propadlišti dějin. Po jakémsi dvouletém dětském tápání Barča začíná znovu, tentokrát s novým vydavatelem (2P viz Arakain) a novou webovou prezentací (webmaster chromos alias Míra Mach opět Arakain). Jakoby tím Barča troubila do světa „popíkové kluby mne neberou“. **BÁRA ZEMANOVÁ A BAND** je hudebně, řekl bych, klasickou ukázkou mladé krve, která je dnes ovlivňována ze všech stran moderním hudebním křížením. Po nicneříkajícím intru, do vás Barča náhle napumpuje hitový otvírák „Sílu mi nech“ (jako by tu byla odvážanější **EWA FARNÁ**), zároveň tím kapela ukazuje svůj potenciál vytvořit moderně skotačící klipovou píseň. Krůčkem poblíž jsou pak další hrátky koketující s grunge a crossover („Taxme tady“, „Hodiny“, „Podzimní dítě“), přesto svou sílu Barča dokazuje jako vždy ponejvíce v harmonických refrénech, často obohacených o vlastní dvojhlasy. Zatímco u klasických rockových alb se potencionální singlový sladák objevuje pravidelně na čelních místech v tracklistu, melancholická „Spřízněná zem“ vám dá oddechnout až mnohem později. Závěrečné poangličtělé „Audio Message“ a „My Ocean“ mi navozují hříšnou myšlenku, zda by Bára neměla chuť svůj čistý a příjemný hlas občas zkusit více nakrápnout, rozumějme vykňourat, byť by se neubránila nařčení podobnosti k **TOKIO HOTEL** či **DIE HAPPY**. Další tvář současné tvorby jsou sympatie, které Barča vždy měla k punku potažmo hardcore, a to nejen svým vzezřením, stačí trochu podladit a přidat kvákavou psychedelickou kytaru v „Nevěrná“ či „Magistrála“ a nedivil bych se, kdyby se před pódiem objevilo i pár borců s čírem a borkyň s přelivy od zelené k fialové, objevíc zde svou českou **AVRIL LAVIGNE** a vystřídalo tak doposud spíše se v kotli hromadící děcka, znající Barču z TV soutěže. A možná, že právě o to v novém životním kroku Báře jde, najít si novou obec posluchačů a příznivců už nikoli z řad základní školou povinných, nýbrž o něco starších svých věkových vrstevníků. Krok chvályhodný, leč s vidinou spousty odříkání a potu, ale tak by to v tvrdě rockových vodách mělo být.

Milan Škoda (na oktávě 6 nota z 8)

